

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.004/2015/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Lukács Zoltán ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Vinczúr Zsolt ügyvéd ügyintézője mellett a Vinczúr Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű és a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (címe) II. rendű alperesekkel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.002/2013/53. számú ítélete ellen a felperes részéről 54. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az I. rendű alperes a "m" közösségi portálon 2009. december hó 4. napján „anti b. n. klub” és az X közösségi portálon a 2009. december hó 13. napján „Együtt felperes neve ellen” megnevezésű oldalak létrehozásával megsértette a felperes emberi méltóságát, valamint azokon a felperes képmásának elhelyezésével megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 200 000 (kétszázezer) Ft tőkét. Mellőzi a felperes perköltségfizetési kötelezettségét azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes egymás viszonylatában maga viseli a saját költségét. A felperes által az államnak külön felhívásra megtérítendő kereseti illeték összegét 30 000 (harmincezer) Ft-ra leszállítja, és kötelezi az I. rendű alperest, hogy térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 30 000 (harmincezer) Ft le nem rótt kereseti illetéket. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A felperes és az I. rendű alperes egymás viszonylatában maga viseli a saját másodfokú költségét. Kötelezi a felperest és az I. rendű alperest, hogy térítsenek meg személyenként az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 40 000 (negyvenezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes és az alperesek Gy-n élnek, ők ismerik egymást; a II. rendű alperes korábban a felperes barátja volt.

2010. elején a felek közötti kapcsolat megromlott, a felperes 2010. február hó 20. napján előzetes szóváltás után tettleg bántalmazta az I. rendű alperest, amiért ez utóbbi könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt terjesztett elő a felperessel szemben. A Gyöngyösi Városi Bíróság a felperest bűnösnek mondta ki egy rendbeli garázdaság vétségében és egy rendbeli testi sértés vétségében, ezért őt két évre próbára bocsátotta (9.B.323/2010/9.).

A felperes állítása szerint az I. rendű alperes a **m** és az **x** közösségi portálokon a személyét lejárató céllal oldalakat hozott létre „**anti.b.n.** klub” és „együtt felperes neve ellen” megnevezéssel, ahol az alábbi szöveges tartalommal toborzott tagokat:

- „Akinak nem szimpi ez a kis „kedves” mosolygós kis szarkeverő figura, nyugodtan beléphet ebbe a klubba.”
- „Mindenkít szeretettel várunk, ha véletlenül (esetleg első ránézésre) nem szimpatikus az illető, nyugodtan csatlakozhatsz, nem szégyen az, hobbijai rendőrök oltogatása, leminősítése, ezzel sítire való bejutás megelőlegezése”.
- „Sziaztok! A klubba bárki csatlakozhat, aki ezt az „úriembert” nem kedveli, vagy már elsőre is unszimpatikusnak találja. A képen látható illető kedvenc időtöltése mások lejáratása, szarkeverés. Ideje bőven van rá, mivel tartósan munkanélküli, kedvenc időtöltése a városban kocsikázás az IQ szintjével megegyező korabeli csajokkal (16-18 év max.)”

Mindkét közösségi portálon az I. rendű alperes a felperes képmását is felhasználta az engedélye nélkül, és azt megváltoztatta, illetőleg lejárató feliratokkal látta el. A felperes állítása szerint az I. rendű alperes **K. K.** néven létrehozott e-mail címről elküldött levelekkel akkori barátnőjét, **Sz. N-t** is zaklatta, s őt zsidó nyomoréknak nevezte („A fél sulis rajtad röhög, hogy egy 30 éves zsidó nyomorékkal kocsikázol.”).

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a jóhírnevét és visszaéltek a képmásával, ezért őket egyetemlegesen 1 000 000 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

A per első tárgyalásán az I. rendű alperes bár azt nyilatkozta, hogy felelősségét csupán a felperes képmásának felhasználásával összefüggésben érez, és emiatt akár a sajnálatát is hajlandó kifejezni, azonban ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, miként a II. rendű alperes is.

Az elsőfokú bíróság az 53. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt az I. rendű alperes részére 50 000 Ft perköltség, valamint az állam javára 60 000 Ft le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

Határozatának indokolása szerint csupán a képmással való visszaéléssel összefüggésben abban a kérdésben kellett döntenie, hogy bizonyított-e a felperes beleegyezése. Az alperesek azt állították, hogy ezen tartalmakat más töltötte fel.

A felek fiatal emberek, a felperes által sérelmezett szöveges tartalmak a politikát még közvetetten sem érintik, ezért a felperes a közléssel érintett időszakban nem minősült közszereplőnek. Emiatt az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperesek a felperest sértő valótlan tényeket állítottak-e vagy híreszteltek, illetve való tényeket hamis színben tüntettek-e fel. A felperes a vonatkozásban sem tudott eleget tenni bizonyítási kötelezettségének, hogy az általa sérelmezett kijelentéseket az alperesek személyéhez kösse.

A felperes a bíróság tájékoztatása ellenére állításai bizonyítására indítványt nem terjesztett elő, esetleges további bizonyítási indítványainak előterjesztése érdekében a tárgyalás elhalasztását nem kérte, hanem annak berekesztését indítványozta. Az alperesek a 2014. október hó 21. napján megtartott tárgyaláson egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tettek arról, hogy a két közösségi portálon nyilvánosságra került szöveges és képi tartalmak feltöltése kinek a személyéhez köthetőek. Az I. rendű alperes azt adta elő, hogy csak az egyik oldalt hozta létre, de azt később már más szerkesztette és irányította, valamint azt is állította, hogy az általa létrehozott oldal szöveges tartalmát a II. rendű alperes írta. Ugyanakkor a II. rendű alperes változatlanul állította: nem tudja, hogy a két oldalt ki hozta létre, oda a képeket ki töltötte fel, s a szöveges tartalmakat ténylegesen ki írta.

A per első tárgyalásán az I. rendű alperes a felperes képmásának felhasználása miatt ugyan érzett felelősséget, s akár a sajnálatát is hajlandó lett volna kifejezni, ám a felperes testvérének és **F. A-nak** a tanúvallomása alapján bírói bizonyossággal nem lehetett megállapítani, hogy a felperes által sérelmezett szöveges és képi tartalmak az alperesek személyéhez köthetőek, ahogy a **Sz. N-nak** írt elektronikus levelet sem tudta a felperes az I. r. alperes személyéhez kötni, ezért a bizonyítatlanság következményeként az elsőfokú bíróság nem állapította meg a jogsértés tényét, ami miatt a szubjektív szankciót sem alkalmazhatta.

A kereset elutasítása miatt az I. r. alperes beszámítási kifogását érdemben nem kellett elbírálni.

Az elsőfokú bíróság a pereszes felperest kötelezte az I. rendű alperes ügyvédi képviselőjével felmerült költség és a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a keresetének történő helytadást, vagylagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítása mellett. Az I. rendű alperes nyilatkozata alapján valóban kellett volna elfogadni a kereseti tényelődését. Sérelmezte a közösségi portálokat üzemeltető cégek megkeresésének késői teljesítését, amely miatt nem vezetett az eredményre.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján, kiemelve egyúttal azt, hogy a felperes nem bizonyított nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható hátrányt.

Az ítélet tábla a fellebbezést részben alaposnak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben helytelenül állapította meg, s abból nem helytálló következtetésre jutott.

A felperes a keresetlevelében mind az **X**, mind a **m.com** közösségi portálokra létrehozott oldalakat, s azokon a képmásának a megjelenítését sérelmezte, amellyel összefüggésben az I. rendű alperes az eredetileg előterjesztett ellenkérelmében nem az oldalak létrehozását vitatta - amelyet mindvégig gyerekes csínytevékenységként bagatellizált -, hanem azzal védekezett, hogy a felperes nem igazolta, ki hozta létre ezen oldalak szöveges tartalmát.

A per első tárgyalásán az I. rendű alperes elismerte a jogi felelősségét a felperes képmásának felhasználásával összefüggésben, amelyért elégtételként közokiratba foglalt sajnálkozását is hajlandó volt kifejezni. Tekintettel arra, hogy a perrel érintett közösségi portálokra profilképet csak az adott oldal (profil) létrehozója, annak karbantartója tud megjeleníteni, az I. rendű alperes elismeréséből közvetve egyúttal ezen oldalak létrehozásának elismerése is következik. Az érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság ezt a nyilatkozatot a későbbiekben miért hagyta - minden indokolás nélkül - figyelmen kívül.

A per előrehaladtával az I. rendű alperes egyre változtatta előadását, aminek végeredménye az lett, hogy a 2014. október hó 21. napján megtartott tárgyaláson már csak az **X** közösségi portálon megjelent, s a per tárgyát képező oldal létrehozását ismerte el, de tagadta, hogy az azon megjelenített szöveges tartalomhoz köze lett volna. Ugyanezen a tárgyaláson azonban az I. rendű alperes el is szövelte magát, amikor arról nyilatkozott, hogy az általa létrehozott csoport elnevezése az „antinándi klub” volt (12.P.20.002/2013/52. számú jegyzőkönyv 4. oldalának 5. bekezdése), mivel az egészen pontosan „anti **b. n.** klub” elnevezésű profil a **m.com** közösségi portálon került létrehozásra.

A fentiek miatt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján eljárva az ítélet tábla megállapította, hogy az I. rendű alperes hozta létre mindkét sérelmezett profilt, és azokra ő töltötte fel a felperes képmását.

A felperes képmásának felhasználására vitán felül a felperes hozzájárulása nélkül, következésképpen jogosulatlanul került sor, ezért megvalósult a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog sérelme (Ptk. 80. §-ának (1)-(2) bekezdései).

A felperes által kifogásolt tartalom tényállítást nem tartalmazott, így nem lehetett szó a jóhírnév sérelméről.

Az elsőfokú bíróság által elfoglalt állásponttal szemben a személyiségvédelmi perekben nem érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség elve oly módon, hogy a bíróságnak kizárólag csak a jogvédelmet kereső fél által megjelölt személyiségi jog tekintetében kell elbírálnia a keresetet. Nincs akadálya ugyanis annak, ha a fél által megjelölt személyiségi jogsérelem ugyan nem valósult meg, de a per tárgyává tett cselekmény más személyiségi jogot sért, hogy a bíróság ezen személyhez fűződő jog sérelmét megállapítsa. Emiatt az ítélet tábla mellőzi az első fokú ítélet indokolási része I. pontjának utolsó bekezdését.

A Ptk. 76. §-a értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A bírói gyakorlat szerint az emberi méltóság megsértése akkor valósul meg, ha a személyt nem önbecsülésének, az emberi érintkezési formák követelményeinek megfelelő elbánásban részesítik, különösen, ha emberi mivoltában megalázzák, vagy hátrányos helyzetbe hozzák. A polgári jog által biztosított személyiségvédelem körében az emberi személyiséget alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összessége jelenti az emberi méltóságot, és külön nevesített személyiségi jog hiányában a személyiséget ebben a vonatkozásában ért támadás ad csak alapot az emberi méltóság sérelme miatti személyiségi jogvédelemre.

Az I. rendű alperes által a fenti közösségi portálokon létrehozott, s a per tárgyát képező oldalak nyilvánvaló célja a felperes negatív színben való feltüntetése, hátrányos helyzetbe hozatala, emberi mivoltában történő megalázása, amely messze túlmegegy az I. rendű alperes védekezésében hivatkozott gyermeki csínytevés kategóriáján, így önmagában ezen megnevezés alatti oldalak létrehozásával megvalósult az emberi méltóság sérelme. Itt jegyzi meg az ítélet tábla, hogy az I. rendű alperes nem védekezhetett eredményesen azzal, hogy az **X** közösségi portálon a sérelmezett oldal szöveges tartalma nem tőle származik, mert ezen oldal általa történő létrehozásának tényénél fogva őt terhelte annak bizonyítása, hogy a szöveges tartalom szerzője a II. rendű alperes, amely bizonyítás a II. rendű alperes tagadása okán nem járt eredménnyel.

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a **Sz. N-hoz** intézett elektronikus levelek nem voltak az I. rendű alperes személyéhez köthetők. E tekintetben annyiban helyesbítésre szorul az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, hogy a „nyomorék zsidó” kifejezést tartalmazó elektronikus levelet nem **K. K.**, hanem az I. rendű alperes nevében írták.

A leírtak miatt az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperest ért személyiségi jogsértést a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a rendelkező rész szerint megállapította. Ezen személyiségi jogsértések köztudomásúlag nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható immateriális hátránnyal jártak, amelynek összegét az ítélet tábla mérlegeléssel 200 000 Ft-ban határozta meg, amely szükséges, de egyben elegendő is a felperes által elszenvedett sérelmek ellensúlyozására. Az I. rendű alperes fizetési kötelezettsége vonatkozásában a teljesítési

határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. Az I. rendű alperes által csupán az általánosság szintjén hivatkozott, ám semennyire sem részletezett és nem is bizonyított követelés nem volt beszámításra alkalmas, figyelemmel a nem vagyoni kártérítés tekintetében arra is, hogy a csatolt büntető ítélet szerint ő mindössze hámsérülést szenvedett el, ami többlettényállás nélkül, csupán a köztudomás alapján pénzbeli kompenzációt nem alapoz meg. A per főtárgya tekintetében az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta. A megváltoztatott döntés következtében az I. rendű alperes immár nem tekinthető tisztán pernyertesnek, s mivel a felperes és a z I. rendű alperes pernyertessége között nem volt számottevő különbség, az ítéletábra mellőzte a felperes perköltségfizetési kötelezettségét, s egyúttal a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata alapján akként rendelkezett, hogy egymás viszonylatában a saját költségeiket maguk viselik. Ugyancsak ez okból a felperes által külön felhívásra megtérítendő kereseti illeték összegét a pervesztességével arányos összegre leszállította, s egyben az I. rendű alperest is kötelezte a pervesztességével arányos összegű le nem rótt kereseti illeték megtérítésére.

A fellebbezi eljárásban a felperes és az I. rendű alperes részben pervesztesek lettek, s mivel azok mértéke között számottevő eltérés nem volt, ezért a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata alapján rendelkezett akként az ítéletábra, hogy egymás viszonylatában a saját költségeiket maguk viselik, valamint őket a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta miatt le nem rótt 80 000 Ft összegű fellebbezési eljárási illeték egyenlő arányú megtérítésére kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján. A felperessel szemben a II. rendű alperes a fellebbezési eljárásban is pernyertes lett, ám az oldalán költség nem merült fel, így ennek kérdésében rendelkezni nem kellett.

Debrecen, 2015. április hó 16. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő